

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobkyně: **Z. T.,** narozena X,
bytem R.,
proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
sídlem Křížová 25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 24. 9. 2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- 1. Žalobkyni žalovaná zamítla žádost o invalidní důchod, protože lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Sokolov zhodnotil, že pracovní schopnost žalobkyně poklesla pouze o 20 %. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu přitom podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
- 2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, v nichž uvedla, že se její zdravotní stav zhoršuje, nemůže nastoupit do práce, navíc nemá dostatek finančních prostředků. Žalovaná námitky zamítla a namítané rozhodnutí potvrdila. V námitkovém řízení nechala

Shodu s prvopisem potvrzuje M K.

vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčina nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně spadá pod kapitolu VI (Postižení nervové soustavy), položku 11b (Migréna, forma se středně těžkým průběhem) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 10–20 %. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně určil lékař žalované při horní hranici, tj. 20 %. Zvolenou hodnotu upřednostnil s ohledem na charakter zdravotního postižení žalobkyně doložený lékařskými zprávami.

3. Proti rozhodnutí žalované žalobkyně brojila žalobou. V ní zopakovala námitky ze správního řízení. Dále poukázala na póraková omezení v oblasti lebky i čelisti a požádala o opětovné posouzení zdravotního stavu.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, a to vzhledem k výhradám žalobkyně stran posouzení jejího zdraví.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba nebyla důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnost žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly o 20 %, a proto se v jejím případě nejedná o invaliditu podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Tento stav existoval též ke dni 24. 9. 2019, tj. ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Posudková komise u žalobkyně shledala jiné postižení než žalovaná, totiž postižení podle kapitoly V, položky 5b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tzn. úzkostně depresivní symptomatologii reaktivního charakteru s lehkým funkčním postižením. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u zmíněného postižení vyhláška stanovuje rozmezí od 15 % do 20 %. Posudková komise stanovila horní hranici daného rozmezí, a to zvláště vzhledem k chronické tenzní cefalee s psychologickou složkou. Posudková komise se tedy shodla s lékařem okresní správy sociálního zabezpečení i žalované na nepřiznání invalidity.
11. Žalobkyně k obsahu posudku uvedla, že v něm není popsána úplně její pracovní anamnéza. Jinak obsahově asi nic nechybí. Posudkem je nicméně falešný, protože se nikdo opravdu nezajímá o její zdravotní stav. Posudky jsou vyhotoveny od stolu. Nemůže vykonávat zaměstnání v mezích doporučení posudkové komise, její obvodní lékař to nedovolí. Žalobkyni se motá hlava, hučí ji v ní, špatně vidí, omdlívá a je celkově unavená. Dále předložila nové lékařské zprávy.
12. Na základě těchto námitek soud vyžádal doplnění posudku. Posudková komise setrvala v doplněném posudku na původně určené příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně i na závěru, že pracovní schopnost žalobkyně poklesla pouze o 20 %. Na tomto stanovisku posudkové komise nic nezměnily ani nově přiložené lékařské zprávy z gastroenterologie, endokrinologie a interního vyšetření. Tyto zprávy nepřinesly novum ve zdravotním postižení ani jiný posudkový náhled.
13. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně doporučení práce lehčí fyzicky i psychicky bez stresové zátěže a nočních směn. Jakkoliv žalobkyně s jeho obsahem nesouhlasila, neprokazovala, že by byl neúplný, vnitřně rozporný či nesrozumitelný. Naopak je z posudku zřejmé, že posudková komise vycházela z řady předložených lékařských zpráv a jejich obsah úplně zohlednila. Prostý nesouhlas žalobkyně tedy odborné závěry komise nijak nezpochybnil. Samotné odborné posouzení, pokud je srozumitelné, úplné a samo o sobě a ve vztahu k jiným důkazům nerozporné, nemůže zpochybnit ani soud. Tak je tomu i v souzeném případě a soud tedy musí z odborného medicínského posouzení posudkové komise vycházet.
14. Protože posudek splňuje požadavky setrvalé kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pracovní schopnosti žalobkyně poklesly o 20 %, což podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění neodpovídá invaliditě.
15. Namítala-li žalobkyně, že její zdravotní stav pro účely invalidity byl posuzován „od stolu“, lze jí přisvědčit. To je ovšem úkol posudkových komisí – hodnotit zejména podklady od jednotlivých odborných lékařů. Osobní vyšetření není vyloučeno, není však nezbytné,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

pokud jsou předloženy podklady dostatečné. Pokud tedy žalobkyně setrvá na tom, že její zdravotní stav je horší, popřípadě, že se postupně zhoršuje, musí k tomu obstarat a předložit odpovídající zprávy některého z odborných lékařů. K tomu může jako podklad využít i posudek posudkové komise, aby se odborný lékař mohl seznámit s názorem posudkové komise na to, co je pro přiznání invalidity významné.

16. Z uvedených důvodů nedošlo k vadám v řízení před žalovanou a její rozhodnutí č. j. X ze dne 24. 9. 2019 je v souladu se zákonem. Soud proto žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a úspěšné žalované náhrada nákladů nenáleží. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 9. dubna 2021

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce